

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

2. neděle velikonoční cyklus A

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebecích a nevloží mi svůj prst na místo hřebů a nevloží mi svou ruku do mého boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu. (Jan 20,24-31)

Milí přátelé, dnes jsme slyšeli naše „dvojče“. Proč zrovna dvojče? Protože Tomášovi se říká Didymos. A Didymos znamená dvojče: je dvojčetem každého z nás, nevěřících jako on, povoláných stát se dvojčaty Ježíše skrze víru. To znamená být „dvojčetem“ ne v pochybnostech a nevěře, že Ježíš vstal z mrtvých, ale naopak. Být podobní tomu, kdo uvěří, že Bůh člověka tolik miluje, že byl ochoten za něj dát život a to smrtí na kříži, a že vstal z mrtvých. Abychom stejně jako Tomáš mohli vyslovit tu nádhernou větu, měli bychom si ji zopakovat. Víte jakou? Víte, co řekl Tomáš, když se mu Ježíš zjevil? (*nechat odpovědět děti*) Ano. Ta věta zní: „Pán můj a Bůh můj“ Zprvu měl Tomáš velké pochybnosti uvěřit svědectví svých přátel. I my máme často pochybnosti, když v nás převládá „starý člověk“. Co to znamená „starý člověk“? To znamená člověk bez lásky, člověk bez víry, že Bůh jej miluje. A také člověk bez lásky k druhému člověku. Jenže Ježíš nám nabízí tuto velkou zkušenost svědectví a dokonce nás nazývá blahoslavenými. Vždyť říká: „Blahoslavení, kdo neviděli a přesto uvěřili.“ Jsme to my? Věříme, že se můžeme zařadit mezi ty, kteří uvěřili, a proto jsou blahoslavení? Jestliže ano, můžeme teď každý ve svém srdci vyslovit stejnou větu, jako Tomáš. „Pán můj a Bůh můj“. Když jsme schopni tuto větu ve svém srdci vyslovit, neznamená to, že by naše víra byla slepá a nepotřebovala by „vidět“. My víru v Lásku vidíme všude tam, kde se projevuje. Ve stvoření, v láskyplných vztazích, v modlitbě, kdy svého Boha nazýváme otcem, ve svátostech, kdy Bůh přichází viditelnými znameními do našeho života. Je třeba vidět a uvěřit. A je třeba tuto víru žít, aby i ostatní viděli a uvěřili. Být svědky víry, stejně jako se svědkem víry stal Tomáš. Být jako Tomáš, to znamená: Didymos – dvojče.